

SUPERHELDEN knuffelen NIET

Michael Catchpool

Emma Proctor

DIT SUPERBOEK
IS VAN

.....

Voor Hugo, Lulah and Marla

– MC

Voor mijn dochter Eva, word alsjeblieft NOOIT te oud voor een knuffel

– EP

Oorspronkelijke titel SuperJoe Does NOT Do Cuddles

Copyright© Lantana Publishing

Tekst© Michael Catchpool, 2021

Illustraties© Emma Proctor, 2021

Voor het eerst gepubliceerd in het Verenigd Koninkrijk in 2021 door Lantana Publishing Ltd.,UK.

www.lantanapublishing.com

Nederlandse editie gepubliceerd in 2021 door ROSE stories www.rosestories.nl

Vertaling© Hassnae Bouazza

Zetwerk Lantana Publishing

ISBN 978 90 831455 0 1

NUR 273

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd in enige vorm of op enige wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ROSE stories, Beethovenstraat 32, 1077 JH Amsterdam.

ROSE STORIES

SUPERHELDEN knuffelen NIET

Michael Catchpool

Emma Proctor

ROSE STORIES

SuperSam was wakker en klaar om te gaan.
Hij had een drukke dag voor de boeg.
Het is niet makkelijk om een superheld te zijn, snap je.

Zijn moeder was ook klaar: klaar om hem een heerlijk dikke knuffel te geven voor hij ging.

“Superhelden knuffelen niet!” zei SuperSam.
“Wat denk je nou? Ik moet mensen redden.
Er is een enge tijger ontsnapt.”

“Nou, je gaat niet naar buiten zonder je sjaal,” zei mam.
“Anders vat je kou.”

SuperSam was niet onder de indruk. “Wat heeft een sjaal nou voor nut voor een superheld, zeker als je op woeste tijgers jaagt.”

Maar mam nam geen genoegen met een nee...
Dus hij moest hem om.

SuperSam ging op pad om bange toeristen te redden die onverwacht een heel hongerige tijger waren tegengekomen.

“Mijn superheld-zintuigen zeggen me dat mijn aartsvijand de Grijze Schaduw dit op zijn geweten heeft,” zei SuperSam. “Die tijger is niet uit zichzelf ontsnapt.”

SuperSam verspilde geen tijd – dat doen superhelden niet. Hij leerde de tijger een lesje en bracht hem terug naar de wildernis waar hij thuishoort...

... en was op tijd thuis voor het eten.

SuperSam verspilde geen tijd. Hij was dringend nodig.

"Ik ga weer!" zei hij.

"Eerst knuffelen met je mam!"

"Superhelden knuffelen niet!"
zei SuperSam.

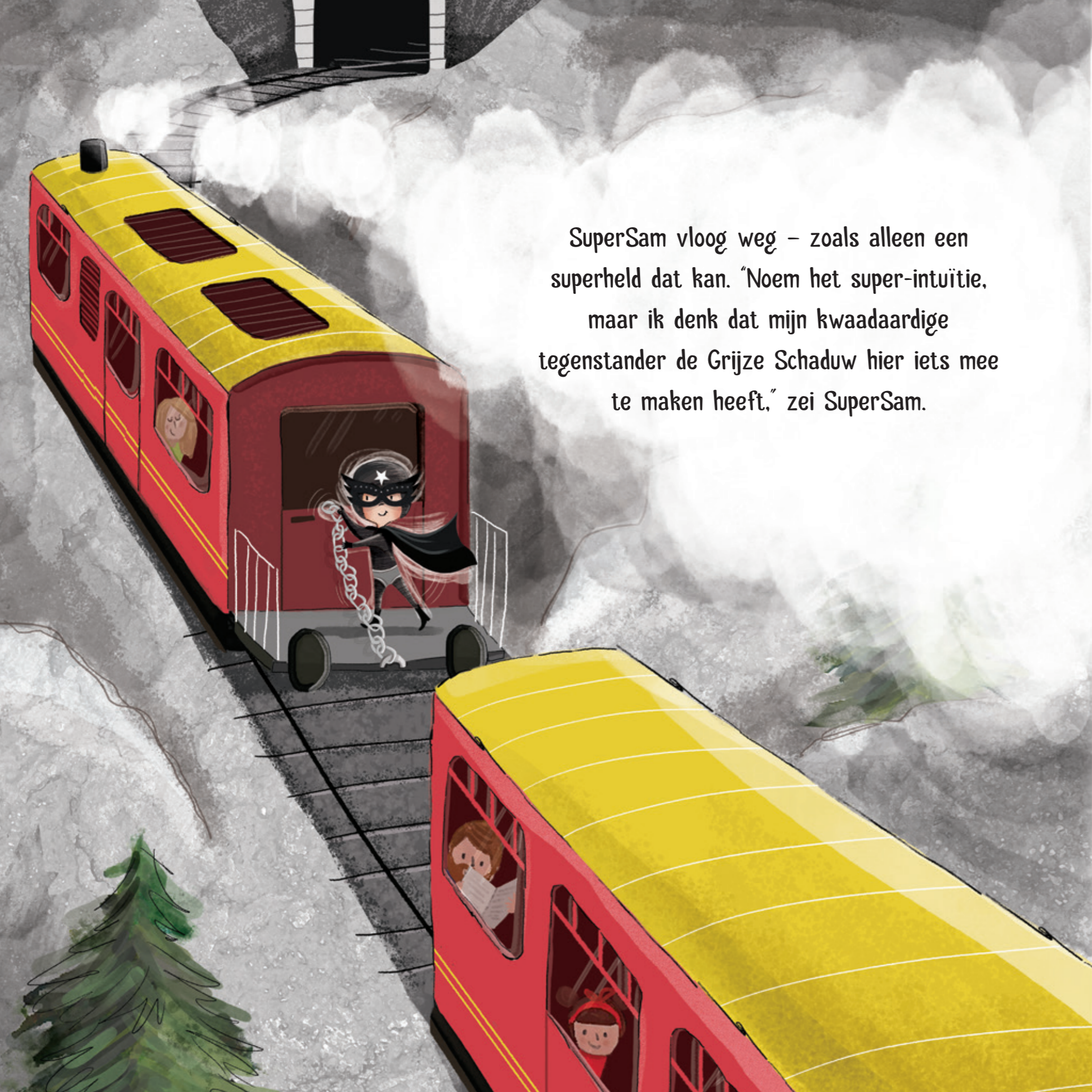
"Ik moet een ontspoorde trein redden,
de locomotief gaat de ene kant op en
de wagons de andere."

"Nou, je gaat niet zonder vest, ik wil niet dat je
het koud krijgt!"

"Wat heeft een superheld nou aan een vest?" zei SuperSam.
"Vooral als er een erg treinongeluk dreigt te gebeuren."

Maar mam nam geen genoegen met een nee...
Dus hij moest hem dragen.

SuperSam vloog weg – zoals alleen een superheld dat kan. “Noem het super-intuïtie, maar ik denk dat mijn kwaadaardige tegenstander de Grijs Schaduw hier iets mee te maken heeft,” zei SuperSam.

En toen ging hij aan de slag met de ontspoorde trein om alles weer op het spoor te krijgen.

SuperSam was zo efficiënt dat de trein vijf minuten vroeger op het station was dan gepland...

... en hij op tijd thuis
was voor een lekker
lang, warm bad.

SuperSam trappelde om weer te gaan – er was een noodgeval.

Superhelden zijn op hun best in noodgevallen.

“Niet vergeten, een knuffel voor je gaat,” zei mam.

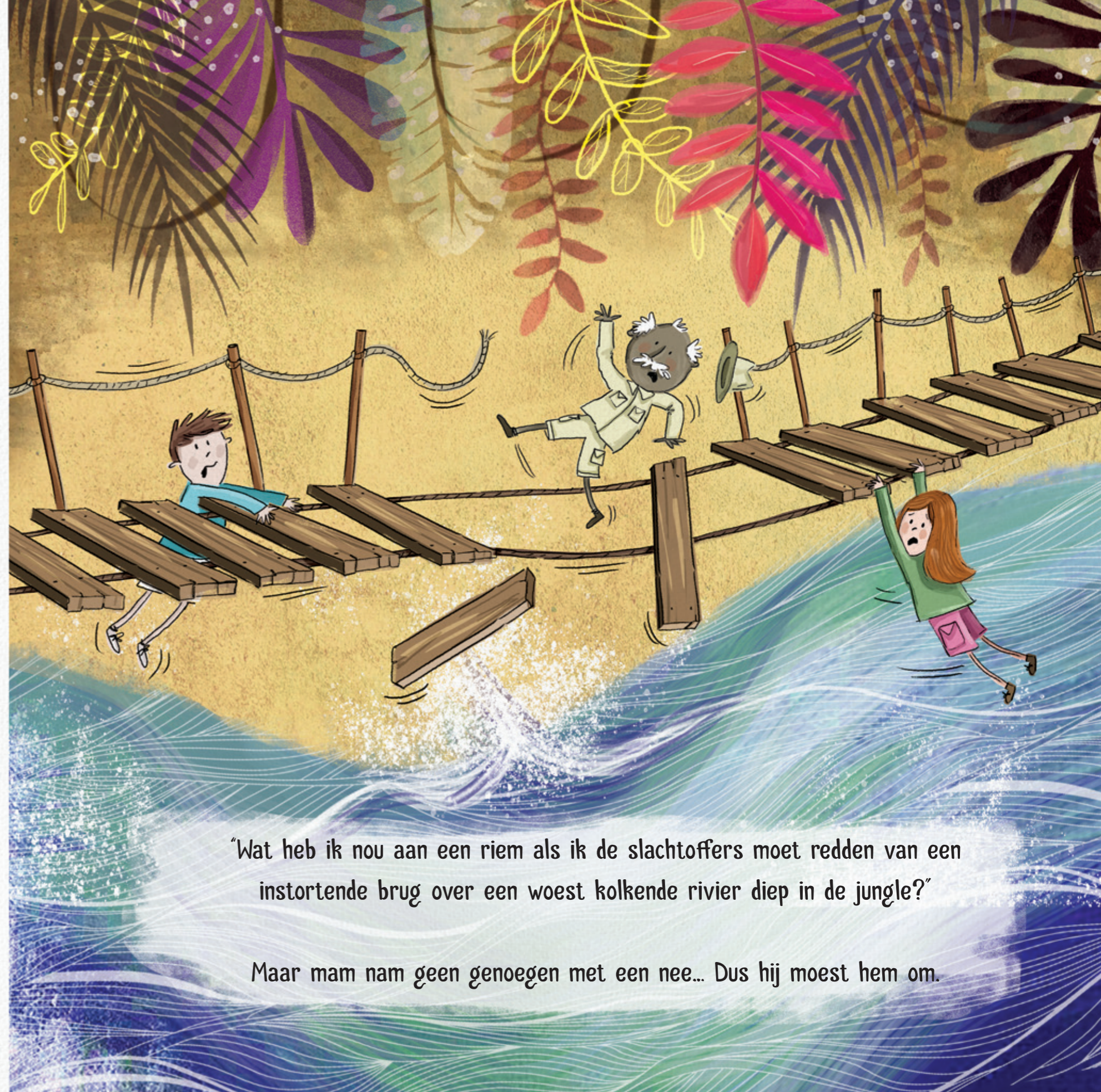
“Ik heb het al eens gezegd, ik heb het duizend keer gezegd: superhelden knuffelen niet. Ook niet eentje.”

Nou, je gaat niet zo naar buiten – moet je die broek nou zien.”

“Dat is geen broek, dat is mijn superhelden-short.”

“Volgens mij is dat gewoon een broek,” zei mam, “je hebt een riem nodig.”

“Wat heb ik nou aan een riem als ik de slachtoffers moet redden van een instortende brug over een woest kolkende rivier diep in de jungle?”

Maar mam nam geen genoegen met een nee... Dus hij moest hem om.

En hoewel hij veel mensen moest redden...

Ik zie dat mijn gemene rivaal de Grijs Schaduw een hand hierin heeft gehad. Bruggen over woest kolkende rivieren diep in de jungle storten niet uit zichzelf in, weet je."

SuperSam begon aan een super-redding... en hij stopte niet eens tussendoor om handtekeningen uit te delen.

... was hij voor bedtijd thuis

“Er waren de laatste tijd te veel netelige situaties en gevaarlijke incidenten. Ik wil iemand echt de waarheid zeggen!” zei SuperSam.

“Niet vanavond,” zei mam. “Het is bedtijd.”

En ze deed het licht uit.

Maar SuperSam kon niet slapen. Hij lag helemaal alleen in het donker, onrustig te woelen.

Tot mam de kamer in kwam.

“Je hebt een warm melkdrankje nodig – dat helpt altijd.”

“Superhelden doen niet aan warme melkdrankjes,” zei SuperSam.

“Een liedje dan?”

“Geen suf slaapliedje of schapen tellen of iets dergelijks!”

“Wat wil je dan?” vroeg mam.

“Eén ding maar.” SuperSam fluisterde in mams oor.

“Maar... ik dacht dat superhelden niet...”

“Sst,” zei SuperSam zachtjes, “niet aan iedereen vertellen!”

Wat moet de Grijze Schaduw wel niet denken?”

SuperSam is ervan overtuigd dat hij geen knuffels nodig heeft van zijn moeder.

Hij vliegt rond in de buurt en redt mensen van ontsnapte tijgers, ontspoorde treinen en woeste rivieren, terwijl hij tegelijk tegen zijn vijand de Griuze Schaduw strijdt. Natuurlijk weigert hij knuffels. Tot op een nacht, als hij niet kan slapen...

ROSE STORIES

ISBN 978-90-831455-0-1

9 789083 145501 >

